

hvad de vilde, det var i nogle og Treferne. Det er af gammel Bane, som de ikke have lagt af, naar Regjeringens Benner nu tro, at de have Lov til at fortsætte paa den Maade; men de Tider ere ikke mere; de raade ikke mere over den Magt i Nationen, som de dengang raadede over; de raade hverken over Pressen eller over den dannede Opinion, og jeg kan sige de Herrer, at det der skete i Sommer, og som navnlig finder en udmærket Illustration ved, hvad der skete lige overfor Landsthingsmand Dam, og jeg skal ganske særlig nævne „Sjyllandsposten“ som affrækkende Exempel, det vil fra idag fra vor Side brændmærkes med al den Foragt, det fortjener. — Jeg har troet udtvækkelig at burde udtale dette, fordi jeg var bange for, at Nogen skulde mene, at mine stærke Udtalelser forleden blot vare Fortalelser eller sagte i Hidfighed; men de ere sagte med fuldt Overlæg og med fuld Overbevisning om, hvor forfjente de vare.

Jeg skal dernæst gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) i Anledning af det, han har fremført mod mig. Han sagde nemlig, at jeg havde søgt at forsvare mine Benners Opdræden i Hillerød. Det er ikke Tilfældet. Den behøver ikke at forsvares, den forsvares sig selv. Nei, jeg har angrebet Regjeringen, fordi den ikke ved Hillerød havde truffet andre Foranstaltninger, men har givet det ærede Medlem fra Frederiksborg og hans Benner Lov til at regjere, som de havde lyst. Nu har det ærede Medlem søgt at forsvare sine Benner og har bestyldt os og, støttet af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Høld), fremført de sædvanlige Historier om, at det var os, som havde forstyrret dem, og har dertil benyttet et trykt Afstykke, nemlig Indbydelse fra Sydernes. Dette Spørgsmaal er fremdraget fra mange Sider, en hel Række af Insinuationer — eller hvad man skal kalde det — er kommen frem imod os, ikke blot i Pressen, men ere ogsaa fremdragne af det ærede Medlem fra Frederiksborg, idet man har troet at kunne dække sit Nederlag i Hillerød ved Angreb paa os da det ærede Medlem nu har gjentaget det her, saa skal jeg kortelig berøre den Sag — jeg ser, det ærede Medlem fra Frederiksborg er tilstede, det er heldigt, han kan da følge mig med. Jeg vil da sige, at naar det ærede Medlem først sagde, at Sydernes Opfordring gik ud paa at hindre Høires Møde i Hillerød, saa er det ikke korrekt. Han har læst op, at Høire ikke burde kunne holde offentlig Møde; men den Pasfus er udrevet af sin Sammenhæng. Det ærede Medlem vil vide, naar han læser hele Brevet — det

er nemlig tydelig forklaret i det Brev ligesom i et andet Brev, som jeg kan stille til det ærede Medlems Raadighed fra en anden Mand vedkommende denne Sag her paa Sjælland — han vil vide, at Meningen er, at man forlanger fra Sydernes Side, at det ikke skulde tilstedes Høire uden Protest paa et offentlig Møde at diskutere eller tilfidesætte Beslutningen i Leire, hvis det ærede Medlem tvivler om det, vil jeg bede ham give mig dette Brev. (Dinesen: Det ligger derhenne), Vil det ærede Medlem tage det til mig, skal jeg læse det Hele op, og det vil deraf klart fremgaa, hvad Meningen var (Afbrudelse). Jeg er villig til at læse det op, saasnart det ærede Medlem har bragt det. (Dinesen rækker Taleren Brevet). For at der ikke skal være nogen Tvivl, læser jeg det Hele op fra Først til Sidst. Selve Indbydelsen fra Standerborg lyder saaledes: „Sjællændere! 20,000 Mænd fra alle Sjyllands Egne have i Dag i Standerborg paa vor Indbydelse med Jubel sluttet sig til Leiremødets Beslutning. Vi bringe Dem vor Hilsen og Tak, fordi de saa taktfuldt og sikkert have indledet en Bevægelse, der maa bære Frugt for vor fælles Sag. Lad os fremdeles Alle staa trofast sammen! Men denne vor fælles Beslutning maa hævdes. Det bør ikke være Provisorierne tilladt i offentlige Møder at forvanske Indtrykket heraf eller haane vor Grundlov...“ Saa offentlige Møder maa de hverken forvanske Indtrykket af vor Beslutning eller haane Grundloven. „Efter Meddelelse i Bladene holde Provisorierne offentligt Møde i Frederiksborg, Søndagen den 1ste Juli, Eftermiddag Kl. 3. Hvad enten dette Møde nu bliver den Dag eller en anden Dag, da bede vi Dem gjøre Alt for, at man fra alle Egne af Sjælland møder talrigt til dette Møde, for der paa, tiltrods for Provisorierne, at vedtage Leiremødets Beslutning.“ Der var saaledes slet ikke Tale om at hindre deres Møde. „J. Haab om at De ville yde vor fælles Sag, vor saa haardt truede Frihed, denne fornøiede Opoffrelse og Interesse, tilfide vi Dem paa Sydernes Vegne, at vi skulle møde Provisorierne paa samme Maade i Sjælland, hvis de skulde falde paa at holde offentlig Møde her. Ifølge Bladenes Beretninger tør Provisorierne ikke holde offentlig Møde i Kjøbenhavn; de bør heller ikke kunne gjøre det ude i Landet.“ Jeg tror, at naar man læser hele denne Indbydelse, (Dinesen: Vil De ikke ogsaa læse Høires Indbydelse?) ja, det skal nok komme — saa vil det være klart, at Meningen altsaa fra Sydernes Side var den samme som vor nemlig ikke at forhindre Vedkommende fra